

บทคัดย่อ

การคุ้มครองสิทธิด้านแรงงานมีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ซึ่งในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ถือเป็นสิทธิแรงงานด้านหนึ่งที่ผู้ใช้แรงงานควรที่จะได้รับ เนื่องจากในปัจจุบันผู้ใช้แรงงานมีความเสี่ยงภัยต่ออันตรายที่เกิดขึ้นจากการทำงาน เหตุเพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวของผู้ใช้แรงงานในขณะที่ทำงานนั้น สามารถก่อให้เกิดอุบัติเหตุ เกิดโรคจากการประกอบอาชีพ (Occupational Diseases) หรือโรคที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำงาน (Work Related Diseases) อันส่งผลต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานของผู้ใช้แรงงานขึ้นได้ ทั้งนี้ไม่ว่าการประกอบอาชีพนั้นจะอยู่ในภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม หรือภาคส่วนอื่นใดก็ตาม

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ เป็นองค์การที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการส่งเสริมความยุติธรรมให้แก่ผู้ใช้แรงงาน ได้ตระหนักถึงปัญหาเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน เพราะพบว่าปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ หรือการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานที่เพิ่มมากขึ้นทุกขณะนั้น เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงระบบกลไกการจัดการความปลอดภัยที่บกพร่อง ดังนั้นจึงได้จัดให้มีอนุสัญญาฉบับที่ 155 ว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน เพื่อเป็นอนุสัญญาพื้นฐานในการวางมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงานให้แก่ผู้ใช้แรงงาน อนุสัญญาฉบับดังกล่าวมีหลักการและรายละเอียดที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานเป็นอย่างมาก ทั้งนี้สำหรับประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีกำลังแรงงานอยู่เป็นจำนวนมาก และกำลังแรงงานนั้นประสบปัญหาในเรื่องของความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน แต่ประเทศไทยก็มิได้ให้สัตยาบันแก่อนุสัญญาฉบับดังกล่าว ดังนั้นหากประเทศไทยต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานที่องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้กำหนดไว้ ด้วยการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับที่ 155 ประเทศไทยจะต้องพิจารณาถึงกฎหมายภายใน หรือมาตรการที่มีอยู่ในปัจจุบันว่าสอดคล้องจำเป็นจะต้องมีการอนุวัติการกฎหมายภายในให้รองรับกับข้อบทในอนุสัญญาหรือไม่

จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยมีกฎหมาย มาตรการต่างๆ และแนวทางปฏิบัติภายในประเทศที่มีความสอดคล้องเป็นส่วนใหญ่นับกับอนุสัญญาฉบับดังกล่าว โดยไม่มีข้อกฎหมายใดขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับดังกล่าว แต่ก็ยังมีบทบัญญัติบางประการของอนุสัญญาที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายรองรับ หรือยังไม่มีการปฏิบัติให้สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับอนุสัญญา ดังนั้นเพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาได้อย่าง

สมบูรณ ประเทศไทยจำเป็นต้องจัดทำนโยบายแห่งชาติด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน เพื่อกำหนดมาตรการ หรือหลักการปฏิบัติให้ครอบคลุม โดยจะต้องออกกฎหมาย และมาตรการต่างๆ เพื่อให้ความคุ้มครองด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยแก่ผู้ใช้แรงงาน ในทุกสาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ต้องครอบคลุมถึงประเด็นสุขภาพด้านจิตใจด้วย รวมถึงการคุ้มครองลูกจ้างจากการถูกละเมิดทางวินัย หากลูกจ้างตัดสินใจปฏิเสธการทำงานที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง ขณะเดียวกันต้องขจัดปัญหาด้านการตรวจแรงงานทั้งในด้านกำลังคน และรูปแบบของการตรวจแรงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนแต่ละหน่วยงานจะต้องประสานงานด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานของประเทศอย่างไม่ซ้ำซ้อน หรืออาจจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่เฉพาะในด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ